

[Ministeren for offentlige arbejder.]

derfor, man har den særlige lovgivning for staten — at på dette område har alle de private, stort set i hvert tilfælde, gennemført de prisforhøjelser, der kom i kraft af omsætningsafgiften. De forhøjelser, der kom i kraft af lønningsudgifter fra i fjor, havde man jo lagt på, inden vi nåede frem til 25. februar. Det har statsbanerne været ude af stand til at gøre, fordi sagen har været låst fast ved, at den har ligget i folketinget fra oktober i fjor. Vi har altså ikke haft de muligheder, som alle de private erhvervsdrivende har haft; derfor er det ganske naturligt, at staten må have en helt anden stilling på dette område end de private erhvervsdrivende. Det er derfor nu folketingets sag at give grønt lys for, at disse udgiftsstigninger kan blive dækket gennem takstforhøjelser.

Til det ærede medlem hr. Storgaard vil jeg blot sige, at jeg tror, det ærede medlem tager fuldkommen fejl, når det ærede medlem vil hævde den opfattelse, at det kun er de fattige, der kommer til at betale disse takstforhøjelser. Vi har det ikke ved de danske statsbaner sådan, at vi sætter et skilt på de fattige og de rige og siger: du skal betale, du skal ikke betale. Det er klart, at det må være hele befolkningen, der skal være med til at betale her. Det er også efterhånden i høj grad blevet sådan, at mange mennesker i stedet for at køre i bil — i hvert fald på de længere afstande — foretrækker at køre med tog, fordi der er en række behageligheder ved at køre med tog, ikke mindst i den vinter, som vi næppe har overstået endnu.

Jeg tror, jeg har været inde på de forskellige forhold, der har været fremdraget. Jeg kan kun til slut sige, at jeg beklager overordentlig meget, at vi ikke har kunnet få et forlig i stand med de to store oppositionspartier. Jeg har altid gået ud fra, at man var enig om at følge den linje, at statsbanerne var en forretning, der i nogen grad skulle hvile i sig selv. Det var da også sådan, da vi sidst gennemførte takstforhøjelser, at vi gjorde det i enighed; der må formentlig spille andre motiver ind, når man nu har ønsket, at der skal være kamp på dette spørgsmål. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved; det må vi affinde os med, når

oppositionspartierne vil have det på den måde.

**Handelsministeren (Baunsgaard):** Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen ville gerne have mig til at bekræfte rigtigheden af det ærede medlems opfattelse i retning af, at virksomheder, der bliver ramt af loven om prisstop, ikke kunne foretage prisforhøjelser begrundet i omkostningsstigninger, herunder lønstigninger, der havde fundet sted før 25. februar. Det kan jeg jo selvfølgelig bekræfte, fordi det står klart i loven, at sådan forholder det sig. Dermed mener jeg ikke, som det ærede medlem tilsyneladende gjorde det, at enhver virksomhed, der falder ind under prisloven, og som eventuelt ikke skulle have foretaget en sådan ajourføring af sine priser, at der var dækning for stedfundne lønstigninger, er afskåret fra at få godkendt en sådan pristigning; de kan blot ikke gøre det uden monopoltilsynets tilladelse. Med det kendskab, jeg har til dansk erhvervsliv, vil jeg tro, at forskellen på statsbanerne og det private liv — som den højtærede trafikminister sagde det — er den, at i erhvervslivet har man formentlig næsten overalt ajourført de lønstigninger, der har fundet sted i 1962, gennem sine priser. De steder, hvor det ikke er sket, er man henvist til at søge monopoltilsynets godkendelse af en ønsket prisstigning. Statsbanerne har ingen mulighed haft for at foretage en sådan ajourføring, fordi dette nu engang kræver lovvedtagelse. Derfor er altså den situation, statsbanerne befinder sig i, i nogen grad at ligne med den, en privat erhvervsvirksomhed ville befinde sig i, når det nu skal søge monopoltilsynet om godkendelse af forhøjelsen.

Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen gjorde endvidere den opfattelse gældende, at forhøjelsen af taksterne på Store-Bælts-overfarten måtte være i direkte modstrid med prisloven, fordi det var i modstrid med prislovens ånd at beregne sig forhøjede priser på dette område, der i forvejen var fortjenstgivende. Jeg tør ikke drage den samme afgjorte konklusion, som det ærede medlem her gør sig til talsmand for. Der er ikke i prisloven nedfældet noget direktiv i retning af, at monopoltilsynet